

БИЁ ТО ДАСТИ ХАМ ГИРЕМ!

Пахншавии бемории сироятии коронавирус COVID-19 масъалаи дөгест, ки имрӯз тамоми чомеаи чахониро ба тахлуга овардааст. Мутаассифона, ин вабои аср ба Чумхурии Тоҷикистон низ роҳ ёфта, чо ни садҳо ҳамватанонамонро ба ҳатар гузаштааст. Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон оид ба пурзӯр намудани ҷорӯрои зиддиэпидемикӣ барои пешгирии интикол ва пахншавии сирояти коронавирус дар Чумхурии Тоҷикистон тадбирҳои мушаҳҳасеро роҳандозӣ намуда, ин масъалаи муҳимро пайваста таҳти назорати катъӣ карор додааст.

Чуноне ки Президенти Чумхурии Точикистон мухтарам Эмомали Рахмон зимни суханронихои самимии хеш аз хар як фарди ватандӯсту хештаншинос ва бофарханги ми ллати точик даъват ба амал оварда, таъкид намуданд, бо истифода аз арзишҳои мукаддаси эътирофгардида ва дигар суннату анъанаҳои писандидай ачдоду гузаштагонамон, барои харчи зудтар ёфтани роҳҳои НАЧОТИ ИНСОНИЯТ аз ин мавҷудоти ноаёни самовӣ, вабои аср - Короновирус, ки тарҳ

Дарх оң кишиләр

Y

ои зиёлере ба р

5

И

X

ам баст,

X

авопайм

X

ОИ Зиед

X **—** **X**

an

K 2000 1999 1998 1997 1996 1995

a

Ис

Х ОИ ИНСОННИЕ

шуд, ки дахҳо ҳазор нафарро дар тамоми сайёра ба коми худ фуруд қашид,
саҳми арзандай худро гузоранд.

Махз дар ин давраи барои кишвари бихиштосоямон хассос Пешвои муззами миллат бори дигар ба миллати сохибтамаддуни точик дар Паёми табрикотиашон мурочиат намуда, кайд карданد, ки ба хиради азалии мардум ва тахаммулпазирии онҳо бовар дошт ва бо иродай кавию далерона бо забони шевои модарӣ баён доштанд, ки дар ин лаҳзахои ҳузнангез бо мардуми шарифи Тоҷикистон ва дар фикри ҳар як фарди Ватан ҳастам ва ба хотири ҳифзи саломативу ҳаёти сокинони мамлакат тамоми тадбирҳоро андешида истодаам ва бо истифода аз эътиқод ба арзишҳои мукаддас ва баъдан ба сафҳаҳои дураҳшони қаҳрамонию диловарии гузаштагонамон ҳарчи бештар такя намуда, исбот менамоям, ки роҳи интихобкардаи мо дар ҳамагуна масири ватансозиву ватандорӣ дуруст ва бомуваффакиятона мебошад.

Рохбари давлат боз хам бо суханҳои гухарбори худ ёдовар шуданд, ки дастоварди беназири Хукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ин пеш аз хама солимии миллат ба хисоб меравад.

Таърихи пурифтихори тамоми башарият баёнгари он аст, ки солимии миллат – ин рукни бисёр хам пуриктидори рушду тараккии давлат аст ва дилҳоҳ давлати дунё дар сояи миллати солим комат меафрозад ва нумӯ мекунад.

Албатта, ин комёбихои беназир, пеш аз хама бо шарофати галабаи акаллияти комил, зафари хайр ба шарр, бахамойӣ ва муттаҳидии ҳалқияту миллатҳои мӯкими Тоҷикистон, решакан ва берун намудани кинаву адован аз қалби одамон ва аз хама муҳим сарчамъ гардида

ар атрофи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои муаззами миллат, муҳтарам Эмомали Рахмон,

мушарраф мегарданд.

Аз ин рӯ, замони он расидааст, ки вазъи тамоми давлатҳои ноорому носубот ва инкилобҳои бемантики кишварҳои мухталифи олам, раванди бартаричӯй, низоъҳои

кавмӣ, мусаллахшавии бошитоб ва пайдоиши нишонаҳои марҳалаҳои нав бояд ба
хар яке аз мову шумо, ҳурду бузурги ҳамватанони азизу маҳбуб дарси ибрат бошад.

Бинобар ин, вазифаи муқаддас ва аввалиндарачаи хар як фарди чомеаи мо имрӯз дар зехну шуури наслҳои наврас, алалхусус фарзандони ҳуд тарбия намудани хисси баланди ватанд ӯстиву ҳештанишиносӣ, хидояти ӯ
ба роҳи рост, одобу ахлоқи ҳамида ва азму талош ба ом
ӯ
зиши илму дастовардҳои техника ва технологияҳои мусир ва бо итминону эътимоди комил неруву гайрати ҳудро баҳри ободии Ватан ва пешрафти давлати соҳибистиклоли Тоҷикистон равона кардан мебошад.

Хотирнишон бояд намуд, ки хар як ҳалкияту миллат дар таъриҳи вобаста ба шароити ҷуғрофии таърихии ҳеш, тамаддуни башарӣ ва расму оин бо ҳуд макому манзалати хос дорад.

Бинобар ин, моро зарур аст, ки дар ҷунин шароити бисёр ҳассос новобаста аз синну сол, қасбу ҳунар, мансаб, вазъи иҷтимоӣ, молу мулк бо истифода аз эҳтироми арзишҳои миллӣ ва ашъори бузургтарин классикону шоирон дар бораи хифз ва таъмини сулҳу суботи Ватани ҳеш саҳми шаҳрвандии ҳудро дарег надорем.

Миллате, ки дорои тамаддуни ҷаҳонӣ ва соҳиби ҳазорҳо шоиру нависанда бошад, ҷаро имрӯз Ватан ва асолати миллии ҳудро хифз карда натавонад.

Аз ин рӯ, роҳи пойдории соҳти конституционии Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, ваҳдату ягонагии миллату ҳалкиятаҳои маскуни қишвар, муттаҳидӣ ва ҳалли масъалаҳои рушду шукуфӣ
Ватани азизамон пеш аз ҳама аз ҳуди мову шумо ҳамватанони қишвар вобаста мебошад.

Фаромӯш набояд кард, ки инсон маҳлукест, ки беш аз хар мавҷуди дигар ҳоҳиш ба ниёзҳои зиёди зиндагонӣ дорад, дар ҳоле ки, ниёзҳои воқеъии хар як инсони соҳибхирад, бояд пеш аз ҳама тинчию оромии Ватан мебошад.

Ба кавли вориси ростини бузургони илму адаб:

Мешавад хар рӯзи ман огоз бо номи Ватан,

Ё ки бо номи Ватан бошад, хама огози ман.

Он кадар дар банд-банди ёди ӯ пецидаам,

Бо хавову кӯху абрӯ боди ӯ пецидаам.

Чолиб ин чост, ки кисмате аз шахрвандони мо чӣ дар дохил ва чӣ берун аз хоричи кишвар такя ба ниёзҳои нозарур намуда, эҳсоси сулҳу субот, ҳамрайъу ҳаммаромиро дарк намекунанд ва ба кадру манзалат, фаровонии неъмату сафо, ҳуррамиву пурбаракатии Точикистони офтобрӯямон намерасанд.

Сарчашмаи ин гуна ниёзҳои инсонҳои каммаърифату хавасҳох бешубҳа, пеш аз хама беэътиноиу беназоратии волидайн ва устодони мактабҳои таълимӣ нисбат ба фарзандон, оилаи носолим, беодобу тундзабонӣ ба камол расидан дар оила ва ҷомеа мебошад.

Сойиби Табрезӣ барҳак фармудааст:

Хишти аввал чун гузорад бар замин меъмор қач,

Гар расонад бар фалак, бошад ҳамон девор қач.

Рост шин Сойиб нахоҳӣ кач агар осори хеш,

Соя афтад бар замин кач, гар бувад девор кач.

Мутаассифона, баъзан мо худ шоҳиди баъзе аз ақидаю фикрҳои кисмате аз шаҳрвандони Ватанамон мегардем, ки сабабҳои ақибмойӣ ё худ рушд накардан омили иқтисодии оилаи худ, муҳочирати меҳнатӣ, сабз нағардидани таманинёту орзухои инсонии худ, тафаккури маҳдуд, таълимоти чаҳлона, боз нағардидани дари баҳту саодати худ ва шомил шудан ба хизбу харакатҳои ифротӣ, баҳусус чавононро ба души хукумати кишвар бор мекунанд, холо он ки таҷрибаи омории дигар давлатҳои тараккиардаи чаҳон нишон медиҳад, ки ин раванд ё худ тамоюли муҳочират тӯли даҳсолаю садсолаҳо дар тамоми кишварҳои мутараккӣ дунё вучуд дошт ва идома дорад. Харчанд вобастагии ин омилҳо пеш аз хама ба нерӯю кобилият, кавӣ будани эътиқоди мазҳабии ин тоифа ва хам эҳтироми онҳо ба арзишҳои суннатиашон вобаста мебошад, то ин ки онҳоро аз ин роҳҳои бад нигоҳ дорад.

Воқеан, имрӯз пӯшида нест, ки вакте ҳар яке аз мову шумо берун аз кишвар ба хорич саф ар мекунем

,
ҳоҳ ноҳоҳ дар чойҳои ҷамъиятий ё кӯчаю бозор, фурудгоҳ ва дигар чойҳои хоси ом аз пахлӯи мардум гузар карда

,
шоҳиди дагалмуомилагиу муносибати дурушти баъзе аз шаҳрвандони кишварамон мегардем. Дар ин маврид кас ангушти хайрат мегазад, ки ба ин миллати соҳибтамаддун ҷӣ шуда бошад? Кучо шуд он хама ахлоку одоби ҳамидаи шаркиёна?

Имрӯзҳо ҳар яке аз мову шумо шоҳиди он мегардем, ки шаҳрвандони мо новобаста аз ҷинс ва сину сол дар ҳузури қалонсолон, занону модарон, доҳили ҳатсайрҳо ва дигар чойҳои ҷамъиятий ба атрофиён эътиборе надода, бо лаҳни дурушт баланд яқдигарро таҳкиру дашном дода, бо алфози кабех бо ҳамдигар «сұхбат» мекунанд ва бо чунин овози гүшхарошу баланд садои мусикий мешунаванд, ки кас аз ин рафттору одоби гайриахлокаи инсонӣ ё чунин муносибат шарм медорад.

Новобаста ба сурати умумии демографию ичтимоӣ, давлату ҳукумат талош ва тадбирҳо андешида истодаанд, ки барои шаҳрвандони худ дар ҳудуди Тоҷикистон имконият ва шароитҳои арзандай кориро мухайё созанд.

Ҳамчунин, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷиҳати дастиригу шароити мусоиди зиндагии арзанда, таълиму тарбияи дурусти фарзандон ва мухайё соҳтани заминаҳои устувори иҷтимоиву иқтисодии шаҳрвандони худ пайваста ҷорҷӯй қарда истодааст.

Аз ин рӯ, вакти он расидааст, ки тамоми ҳурду бузурги миллати соҳибтамаддуни тоҷик, сарфи назар аз он ки берун аз Ватан ҳам бошанд, аз иллатҷӯю суханҳои зишт нисбат ба диёр ва ҳамвотанони худ даст қашида, пайи ислоҳи нуқсонҳои ҷомеа бошем ва дастаҷамъона аз як гиребон сар бароварда, барои бовариро дар зехнҳо парваридану пазируфттан ва ниҳоят дар фароҳам овардани фазои мусоид барои яқдигар ва сатҳи зарурии зиндагонии оилаи худ саҳми арзандай ҳешро гузорем, то ки бегонагон муштоқи миллату диёру меҳани зебои мо гарданд.

Одамон дигар бас аст ҷангӯ чидол, эҳсон кунед,

Ҳар дили озурдаро лутфандан бахористон кунед.

Киначӯву бад набошед, ошики некӣ шавед,

Дар ҳама ахволи ҳастӣ дӯстро пурсон шавед.

Давлатзода Музaffer Салим,

муовини вазири фарханги

Ҷумҳурии Тоҷикистон

